

ложи от проф. Dr E. Würzburger. На римската сесия въ 1925 г. той представи нѣкои данни събрани за известни страни и, следъ като ги допълни грижливо, изложи ги въ единъ обстоенъ докладъ до сесията въ Каиро. Поставенитѣ отъ него въпроси въ въпросника, изпратенъ до разнитѣ страни, се отнасятъ до вида и характера на висшите училища, до името, длъжността и академическите титли на професорите, преподаващи статистика, до преподаваната статистическа материя, както и до въпроса за факултативните и задължителни изпити по статистика. Отъ таблицата, въ която той е групирал получениятѣ отговори, се вижда, че въ 18-те държави, представили сведения, статистиката се преподава въ 146 висши училища отъ 218 професори. Първо място държи Германия, съ 57 професори; следватъ следъ това: Италия (29), Великобритания и Ирландия (28), Австрия, Полша и Чехословакия (всичка по 14 професори), Швейцария (10), Унгария (9) и Франция (8). Въ приложенитѣ къмъ доклада таблици сѫ изброени едно по едно всички споменати висши училища¹⁾.

По доклада на Вюрцбургера З-тата секция, както и общото събрание на Института, възприеха следната предложена резолюция:

М. С. И., като взема акть отъ представения докладъ отъ г. Вюрцбургеръ и отъ изказанитѣ въ него пожелания, и като констатира: а) че преподаването на статистиката не е заело въ висшето учение на всички страни онова място, което му се следва, съ огледъ на голѣмата му важност за науката и обществото; б) че статистиката въ нѣкои страни е една учебна дисциплина, по която не се полага изпитъ, и в) че преподаването на статистиката понѣкога се повѣрява на лица, които нѣматъ възможност да се посветятъ напълно на тази задача, тъй като тѣхната дейност е твърде много погълната другаде;

изказва пожеланието, щото преподаването на статистиката и изпитите по тази материя въ университетите и другите висши учебни заведения да се повѣрятъ изключително на лица съ висше научно образование, специалисти по теоретична и приложна статистика;

и обрѣща вниманието на държавите, че въ Франция и Италия сѫ учредени специални отдѣли, предназначени да подготвятъ персоналъ за висшите длъжности въ статистическия учреждения и служби.

Институтъ изказва сѫщо и пожеланието, да се продължатъ изследванията и се представи отъ г. Вюрцбургера единъ новъ докладъ въ идната сесия.

14. Статистика на туризма. — Поради осо-
бената важност на туризма — отъ гледище на движението на хората и на капиталитѣ, въ 1927 год. Институтъ избра, по инициативата на французския делегатъ G. Cadoux, една специални комисия, съ докладчикъ руския професоръ по статистика Paul Géorgievsky, съ задача да представи проектъ за международно установяване на подобна статистика. На сесията въ Каиро Cadoux представи докладъ съ изработенитѣ отъ комисията мнения

и пожелания. Въ предложената отъ него проекто-резолюция се съдържатъ следнитѣ препоръки:

Всички държави, въ които движението на чужденците има едно по-голѣмо практическо значение, отколкото простото влизане на външни лица за търсene работи, — да организиратъ редовна ежегодна статистика за движението на чужденците, или да допълнятъ съществуващата такава статистика. Понеже размѣрите на това движение сѫ различни въ разнитѣ държави, то ония отъ подирнитѣ, въ които движението на чужденците е развито въ широкъ масштабъ, имать интересъ да организиратъ грижливи изследвания, съ цель да установятъ не само броя, но и времето на пребиваване на чужденците, докато пъкъ останатъ държави би могли да се задоволятъ само съ даннитѣ за броя на пътниците, допълнени евентуално съ броя на селищата, въ които тѣ сѫ пребивавали. Единствено важно условие е, всѣка държава да публикува за цѣлата си територия крайнитѣ резултати отъ движението на чужденците, класирани не споредъ поданството имъ, но споредъ страната на постоянното мястоожителство на посетителите. Тази класификация трѣба да включва всички държави, съ изключение на ония, броятъ на посетителите отъ които е твърде незначителенъ. Въ всѣки случай, тия последнитѣ трѣба да бѫдатъ изброени въ публикацията. Общите резултати относно гражданитѣ на тѣзи страни, чиито присъствие е констатирано въ други държави, да имъ се съобщаватъ при поискване. Желателно е, въ статистическите публикации да се прави ограничение на търговските пътници отъ сѫщинския туристи (туристи-любители, клиенти на лѣчебни станции и пр.) и да не се включватъ работници, идеци периодически отъ една чужда страна за сезонна работа или за временно упражнение на професията си (тия подирнитѣ спадатъ по-скоро въ обсега на статистиката за временната имиграция и за тѣхъ трѣба да се държи смѣтка не въ тази статистика).

Втората част отъ проекто-резолюцията, която съдържаше подробни предложения върху организацията на статистиката за движението на чужденците, бѣ изоставена, съ съгласието на докладчика, като навлизаща въ излишни подробности. Секцията по стопански статистики прие само първата част отъ предложената резолюция, която бѣ одобрена и отъ общото събрание; последното, обаче, следъ дълги разисквания, предизвикани отъ бележката на проф. Винклеръ, относно „националния туризъмъ“, реши да се отдѣли отъ общата статистика за международния туризъмъ и прернати въ комисията за проучване методите на статистиката по емиграцията и имиграцията въпростъ за националния туризъмъ.

15. Криминална статистика. — Въ единъ сравнителенъ етюдъ-съобщение, озаглавенъ „Съгласни и гласни въ криминалната статистика“, пом.-директорът на централното статистическо бюро въ Холандия de Roos излага трудностите въ криминалната статистика. Въ тази областъ сѫ извѣнредно затруднени не само сравненията между статистиките за престъпността въ разнитѣ страни, но и добиването на една ясна представа за престъпността въ всѣка отдѣлна страна. Тия затруднения произлизатъ отъ това, че престъпността нито се поддава на преброяване или

¹⁾ България не фигурира, понеже изпратения въпросникъ не е билъ повърнатъ отъ университета до времето на пригответяне доклада.